ການປັບໃໝຈະນ້ອຍກວ່າ $ 1000 ຖ້າຫາກວ່າຜູ້ອໍານວຍການດ້ານການຕະລາດ ຫລື ຜູ້ຕາງໜ້າຂອງກະຊວງກະສິກັມ ໃຫ້ຄວາມເຫັນວ່າ ຜູ້ມີໃບອະນຸຍາດໃຊ້ຢາ ໄດ້ພະຍາຍາມປະຕິບັດຕາມກົດລະບຽບຂໍ້ບັງຄັບດ້ວຍຄວາມຈິງໃຈ.

ກົດລະບຽບກ່ຽວກັບເອກກະຊົນຜູ້ມີໃບທະບຽນໃຊ້ຢາຂ້າແມງໄມ້.

ເອກກະຊົນຜູ້ມີໃບອະນຸຍາດໃຊ້ຢາໃນຣັຖທີ່ມີກົດໝາຍຍົກເວັ້ນການເກັບມ້ຽນບັນທຶກຫລັກຖານການໃຊ້ຢາ ຊະນິດທີ່ຣັຖບານສະຫະຣັຖບັງຈໍາກັດໃຫ້ໃຊ້ນັ້ນ. ການຍົກເວັ້ນໄດ້ສິ້ນສຸດແລ້ວ. ນັບຕັ້ງແຕ່ວັນທີ 10 ພຶກສະພາ 1993 ເປັນຕົ້ນໄປ ຜູ້ໃຊ້ຢາຂ້າແມງໄມ້ທັງໝົດ ຈະຕ້ອງປະຕິບັດຕາມກົດລະບຽບກ່ຽວກັບການເກັບຮັກສາບັນທຶກເອກກະສານການໃຊ້ຢາຂອງຣັຖບານສະຫະຣັຖທີ່ອອກໃໝ່ນີ້. ຢ່າງໃດກໍຕາມ. ເອກກະຊົນຜູ້ມີໃບອະນຸຍາດໃຊ້ຢາພາຍໃຕ້ກົດລະບຽບຂອງຣັຖທີ່ຕົນອາໃສຢູ່ ຈະຕ້ອງປະຕິບັດຕາມກົດລະບຽບກ່ຽວກັບການບັນທຶກການໃຊ້ຢາຂອງຣັຖຕໍ່ໄປ.

ຜົນປະໂຍດຂອງການເກັບຮັກສາບັນທຶກການໃຊ້ຢາ

ພະແນກສະຖິຕິຂອງກະຊວງກະສິກັມ (NASS) ກໍາລັງທໍາການສໍາຣວດການໃຊ້ຢາຂ້າແມງໄມ້ ເພື່ອຢາກຮູ້ຜົນຜລິດດ້ານການກະເສດ. ຂໍ້ຄວາມລາຍລະອຽດທີ່ໄດ້ມາຈາກການສໍາຣວດນີ້ ຈະນໍາມາໃຊ້ເປັນຂໍ້ມູນເບື້ອງຕົ້ນກ່ຽວກັບການໃຊ້ຢາຂ້າແມງໄມ້ເພື່ອການກະເສດ. ລາຍລະອຽດທີ່ໄດ້ມານີ້ ຈະນໍາມາເປັນລາຍງານປະຈໍາປີສະເໜີຕໍ່ສະພາຜູ້ແທນຣາສດອນ (ສະພາຄອງເກຣສ) ລາຍງານນີ້ຈະມີຄຸນຄ່າໃນການພິຈາຣະນາກ່ຽວກັບນະໂຍບາຍການໃຊ້ຢາຂ້າແມງໄມ້.

ໂຄງການຕ່າງໆຂອງກະຊວງກະສິກັມແຫ່ງສະຫະຣັຖອະເມຣິກາ (USDA) ຈະບໍ່ໃຫ້ມີການແບ່ງແຍກບົນພື້ນຖານແຫ່ງເຜົ່າພັນ, ຜິວພັນ, ຊາດກໍາເນີດ, ເພດ, ສາສນາ, ອາຍຸ, ການເສັຍອົງຄະ, ຄວາມເຊື່ອໝັ້ນດ້ານການເມືອງ, ການແຕ່ງດອງ, ຫລືຖານະຄອບຄົວ. (ການບໍ່ໃຫ້ມີການແບ່ງແຍກບົນພື້ນຖານຂ້າງເທິງນີ້ ຈະບໍ່ໃຊ້ກັບໂຄງການທັງໝົດຂອງກະຊວງ). ສໍາຫລັບຜູ້ທີ່ມີປັນຫາທາງຮ່າງກາຍຫາກຢາກເລືອກວິທີທໍາຄວາມເຂົ້າໃຈໃນໂຄງການໃຫ້ລະອຽດຂຶ້ນເຊັ່ນ (ໜັງສືທີ່ຂຽນຂຶ້ນສໍາຫລັບຄົນຕາບອດ, ອັກສອນໂຕໃຫຍ່, ເທັບໃຊ້ຟັງ, ອື່ນໆ) ໂປດໂທຣະສັບໄປຫາພະແນກຕິດຕໍ່ຂອງກະຊວງ (202) 720-5881 (ສຽງ) ຫລື (202) 720-7808 (TDD).
ຖ້າທ່ານຕ້ອງການຮ້ອງທຸກ ໂປດສົ່ງຈົດໝາຍເຖິງທ່ານຣັຖມົນຕຣີວ່າການກະຊວງກະສິກັມ, The Secretary of Agriculture, U.S. Department of Agriculture, Washington, DC 20250 ຫລື ໂທຣ (202)720-7327 (ສຽງ) ຫລື (202) 720-7808 (TDD).

ກະຊວງກະສິກັມແມ່ນນາຍຈ້າງທີ່ໃຫ້ຄວາມສະເໝີພາບແກ່ທຸກຄົນ.
ພິມອອກເມື່ອ ເດືອນກຸມພາ 1995

Translated into Lao by Sithamma Phoumsavanh
ແປເປັນພາສາລາວ ໂດຍ ສີທັມມະ ພູມສະຫວັນ

ລະບຽບການເກັບບັນທຶກຫລັກຖານການໃຊ້ຢາຂ້າແມງໄມ້ຂອງກະຊວງກະສິກັມ

ສໍາຫລັບເອກກະຊົນຜູ້ມີໃບອະນຸຍາດໃຊ້ຢາຂ້າແມງໄມ້ຊຶ່ງຄວບຄຸມໂດຍຣັຖບານສະຫະຣັຖອະເມຣິກາ

ຕັ້ງແຕ່ວັນທີ 10 ພຶດສະພາ 1990 ເປັນຕົ້ນໄປ ເອກກະຊົນທີ່ມີໃບອະນຸຍາດໃຫ້ໃຊ້ຢາຂ້າແມງໄມ້ ຕ້ອງເກັບກຳເອກກະສານບັນທຶກການໃຊ້ຢາຂ້າແມງໄມ້ຊະນິດທີ່ຣັຖບານສະຫະຣັຖບົ່ງຈຳກັດໃຫ້ໃຊ້. ບັນທຶກເຫລົ່ານັ້ນ ຕ້ອງເກັບຮັກສາໄວ້ 2 ປີຫລັງຈາກການໃຊ້ຢາຂ້າແມງໄມ້ດັ່ງກ່າວ.

ນອກຈາກນັ້ນ, ນັບຕັ້ງແຕ່ວັນທີ 11 ພຶດສະພາ 1995 ເປັນຕົ້ນໄປລາຍລະອຽດຂອງຢາຂ້າແມງໄມ້ຕ້ອງຖືກບັນທຶກໄວ້ບໍ່ໃຫ້ຊ້າກວ່າ 14 ມື້ຫລັງຈາກການໃຊ້ຢາຂ້າແມງໄມ້. ແທນທີ່ຈະແມ່ນ 30 ມື້ ຕາມທີ່ເຄີຍໄດ້ໃຫ້ອະນຸຍາດມາແລ້ວໃນອະດີດ.

<u>ໃນບັນທຶກຕ້ອງມີຂໍ້ຄວາມດັ່ງນີ້ :</u>

1. ຊື່ຂອງຢາ ຫລືຊື່ຂອງບໍຣິສັດທີ່ຜລິດຢາຂ້າແມງໄມ້ທີ່ຣັຖບານຈຳກັດໃຫ້ໃຊ້ ແລະໝາຍເລກທະບຽນຢາອອກໃຫ້ໂດຍອົງການປ້ອງກັນສິ່ງແວດລ້ອມ.

2. <u>ຈຳນວນລວມຂອງຢາທີ່ໃຊ້</u>. ຈົດບັນທຶກປະຣິມານທັງໝົດຂອງຢາທີ່ໃຊ້ -- ບໍ່ແມ່ນປະຣິມານຫລັງຈາກໄດ້ຕື່ມນ້ຳຫລືຕື່ມວັດຖຸແນວອື່ນເຂົ້າໄປ. ຈຳນວນລວມຂອງປະຣິມານຢາທີ່ບັນທຶກໄວ້ນີ້ ບໍ່ໄດ້ອ້າງເຖິງຈຳນວນເປີເຊັນຂອງສ່ວນຜະສົມຂອງຢາ. ໃຫ້ໃຊ້ເລເບີ້ລຂອງຢາຂ້າແມງໄມ້ເປັນຂໍ້ອ້າງອີງແລະຈົດບັນທຶກຈຳນວນຢາຕາມນັ້ນ. ດັ່ງຕົວຢ່າງນີ້, ຖ້າເລເບີ້ລບອກວ່າ ໃຫ້ວັດແທກຢາດ້ວຍນ້ຳໜັກເປັນ "ໂພັນທ໌" ຫລື "ອອນສ໌" ກໍໃຫ້ບັນທຶກຈຳນວນຕາມລະບົບການວັດແທກນັ້ນ.

3. <u>ຂະໜາດຂອງໜ້າດິນທີ່ໃຊ້ຢາ.</u> ຄວນຈົດບັນທຶກຂໍ້ຄວາມໂດຍໃຊ້ໜ່ວຍການວັດແທກ ຊຶ່ງຕາມປົກກະຕິແລ້ວຈະບົ່ງໄວ້ໃນແຜ່ນເລເບີ້ລ ເພື່ອເປັນການອ້າງອີງເຖິງຢາທີ່ຖືກນຳມາໃຊ້ (ເຊັ່ນ ວັດແທກເປັນ ເອເຄີ້, ເສັ້ນທາງຍາວເປັນຟຸດ, ມີນ້ຳໜັກເປັນບຸສເຊລ, ຈຳນວນສັດ, ແລະອື່ນໆ.) ດັ່ງຕົວຢ່າງ, ຖ້າສີດຢາທີ່ມີຄວາມແຮງຂະໜາດກາງໃສ່ພືດໃນໜ້າດິນ 80 ເອເຄີ້, ຈະຕ້ອງບັນທຶກໄວ້ວ່າ ໄດ້ສີດຢາໃສ່ "ໃນໜ້າດິນທັງໝົດ 80 ເອເຄີ້".

4. ຖ້າສີດຢາຂ້າແມງໄມ້ໃສ່ <u>ພືດຜົນຊຶ່ງເກັບກ່ຽວແລ້ວ, ສິ່ງບໍຣິໂພກ, ຜລິດພັນທີ່ເກັບມ້ຽນໄວ້ແລ້ວ, ຫລືວ່າສະຖານທີ່ໃດກໍຕາມ</u> ເມື່ອເວລາບັນທຶກຂໍ້ຄວາມ ໃຫ້ອ້າງເຖິງຄຳແນະນຳໃນແຜ່ນເລເບີ້ລຂອງຢາຂ້າແມງໄມ້.

5. <u>ສະຖານທີ່ຂອງການໃຊ້ຢາ</u> ໃຫ້ບັນທຶກສະຖານທີ່ຂອງການໃຊ້ຢາ. ບໍ່ແມ່ນບັນທຶກບ່ອນຢູ່ຂອງສວນ ຫລືບ່ອນທີ່ປະກອບທຸຣະກິດ. ຈຸດມຸ່ງໝາຍຂອງທ່ານກໍຄືຖ້າພາຍລຸນມາອີກ 2 ປີເມື່ອທ່ານຖືກຖາມເຖິງສະຖານທີ່ອັນແທ້ຈິງຂອງການໃຊ້ຢາ ທ່ານກໍຈະສາມາດພິສູດໄດ້. ກົດໝາຍອະນຸຍາດໃຫ້ໃຊ້ຊື່ທີ່ບົ່ງໄວ້ຂ້າງລຸ່ມນີ້ :

- ເຂດນະຄອນ, ເຂດພູເຂົາ, ເຂດເມືອງ, ພາກສ່ວນ (ບໍ່ຈຳເປັນຕ້ອງໃຊ້ພາກສ່ວນ, ໃຊ້ຄຳວ່າ ເຂດຍ່ອຍ ແທນກໍໄດ້).
- ແຜນທີ່ ຫລື ຂຽນຄຳອະທິບາຍ.
- ລະບົບການພິສູດຂອງກົມກະສິກັມ ຊຶ່ງປະກອບດ້ວຍແຜນທີ່ແລະລະບົບການໃຊ້ໄຕເລກ ເພື່ອພິສູດສະຖານທີ່ຕັ້ງຂອງບ່ອນຢູ່ຂອງດິນ.
- ຄຳອະທິບາຍຮູບພັນຂອງຕາດິນທີ່ຖືກຕ້ອງຕາມກົດໝາຍ.

6. ເດືອນ, ມື້, ແລະ ປີ ຂອງການໃຊ້ຢາ.

7. <u>ຊື່ຂອງຜູ້ທີ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດໃຫ້ໃຊ້ຢາຂ້າແມງໄມ້ ແລະໝາຍເລກປະຈຳຕົວ</u>. ຖ້າມີເລກປະຈຳຕົວກໍໃຫ້ໃຊ້ (ບາງຣັຖບໍ່ໄດ້ອອກໝາຍເລກປະຈຳຕົວ) ຖ້າຜູ້ທີ່ໃຊ້ຢາຫາກບໍ່ມີອະນຸຍາດ. ໃຫ້ບັນທຶກຊື່ແລະໝາຍເລກປະຈຳຕົວຂອງຜູ້ທີ່ມີໃບອະນຸຍາດ ຊຶ່ງເປັນຜູ້ຮັບຜິດຊອບຄວບຄຸມໃນການໃຊ້ຢານັ້ນ.

<u>ຈະບັນທຶກວິທີການໃຊ້ວັດຖຸເຄມີເປັນຈຸດໆ ໄດ້ແນວໃດ:</u>
ການໃຊ້ວັດຖຸເຄມີ (ຢາ) ໃນພື້ນດິນເປັນຈຸດໆຈະໄດ້ຜົນເປັນຢ່າງດີໃນການຄວບຄຸມຫຍ້າທີ່ໃຫ້ໂທດແກ່ພືດ.
ຖ້າທ່ານໃຊ້ຢາຊະນິດທີ່ຫລວງຈຳກັດໃຫ້ໃຊ້ໃນພື້ນທີ່ນ້ອຍກວ່າໜຶ່ງສ່ວນສິບ (1/10) ຂອງເອເຄີ້ໃນມື້ດຽວກັນ, ທ່ານຕ້ອງຈົດບັນທຶກສິ່ງດັ່ງຕໍ່ລົງໄປນີ້ໄວ້ເປັນຫລັກຖານ :

- ຊື່ຂອງຢາຂ້າແມງໄມ້ ຫລື ຊື່ຂອງຜລິດພັນ, ໝາຍເລກທະບຽນທີ່ອອກໃຫ້ໂດຍອົງການປ້ອງກັນສິ່ງແວດລ້ອມ.
- ຈຳນວນຢາທີ່ໃຊ້ທັງໝົດ.
- ໃຫ້ໃຊ້ຄຳວ່າ "ໃຊ້ຢາເປັນຈຸດໆ" ໃນບໍຣິເວນທີ່ໄດ້ໃຊ້ຢາແລະໃຫ້ຂຽນຄຳອະທິບາຍຕື່ມອີກ (ດັ່ງຕົວຢ່າງໃນບໍຣິເວນນີ້ຄວນບັນທຶກວ່າໄດ້ໃຊ້ຢາ "ເປັນຈຸດໆ" ແລະບັນທຶກຕໍ່ໄປວ່າ "ຂ້າຫຍ້າທີ່ໃຫ້ໂທດໃນໜາມ A ຫລື C ແລະໃນທົ່ງຫຍ້າສຳຫລັບລ້ຽງສັດທັງໝົດ)
- ເດືອນ, ວັນທີ, ແລະ ປີ ຂອງການໃຊ້ຢາ.

<u>ຜູ້ໃຊ້ຢາໃນເຮືອນຕົ້ນໄມ້ແລະສວນດອກໄມ້ບໍ່ໃຫ້ປະຕິບັດຕາມຂໍ້ກຳໜົດຂ້າງເທິງນີ້.</u> ເຂົາຕ້ອງເກັບກຳຂໍ້ມູນສຳຄັນທັງໝົດຕາມບັນຊີລາຍການທີ່ບົ່ງໄວ້.
ບັນທຶກຂອງທ່ານບໍ່ຈຳເປັນຕ້ອງໃຊ້ແບບຟອມຂອງຣັຖບານ.

<u>ບຸກຄົນທີ່ມີສິດຂໍເບິ່ງລາຍລະອຽດຂອງບັນທຶກມີດັ່ງນີ້ :</u>

- ເຈົ້າໜ້າທີ່ຕ່າງໜ້າກະຊວງກະສິກັມ ທີ່ສະແດງບັດປະຈຳຕົວໃຫ້ທ່ານເບິ່ງ.
- ເຈົ້າໜ້າທີ່ຕ່າງໜ້າຣັຖ ທີ່ສະແດງບັດປະຈຳຕົວໃຫ້ທ່ານເບິ່ງ.
- ເຈົ້າໜ້າທີ່ສຸຂາພິບານ ຫລືຕົວແທນຂອງສາທາຣະນະສຸຂ ຊຶ່ງມາທຳການຮັກສາປິ່ນປົວຜູ້ທີ່ໄດ້ຮັບອັນຕະລາຍຈາກຢາຂ້າແມງໄມ້.

<u>ຂໍ້ບັງຄັບກ່ຽວກັບຜູ້ທີ່ມີອາຊີບຮັບຈ້າງສີດຢາຂ້າແມງໄມ້</u>
ຜູ້ມີອາຊີບສີດຢາຮັບຈ້າງຂ້າແມງໄມ້ທັງໝົດ ຈະຕ້ອງເກັບຮັກສາປະວັດບັນທຶກຕ່າງໆໄວ້ ພາຍໃຕ້ກົດລະບຽບຂອງຣັຖ, ຂອງຊົນເຜົ່າ, ຫລືຂອງຣັຖບານກາງ.
ກົດລະບຽບໃໝ່ຂອງຣັຖບານກາງ ວ່າດ້ວຍການເກັບມ້ຽນເອກກະສານກ່ຽວກັບຢາຂ້າແມງໄມ້. ບັງຄັບໃຫ້ຜູ້ມີອາຊີບສີດຢາຂ້າແມງໄມ້ທັງໝົດ ບໍ່ວ່າຈະແມ່ນການໃຊ້ເພື່ອການກະເສດຫລືບໍ່ກໍຕາມ. ຜູ້ສີດຕ້ອງເອົາລາຍລະອຽດຂອງຢາ ຫລືຂໍ້ມູນສຳຄັນທີ່ຕົນເກັບຮັກສາໄວ້ໃນເວລານັ້ນມອບໃຫ້ລູກຄ້າພາຍໃນ 30 ວັນຂອງການໃຊ້ຢາຂ້າແມງໄມ້ຊະນິດທີ່ຣັຖບານຄວບຄຸມ.

<u>ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການປັບໃໝ</u>
ຜູ້ໃຊ້ຢາທີ່ມີໃບອະນຸຍາດ ເມື່ອລະເມີດຕໍ່ຂໍ້ກຳໜົດຂອງກົດລະບຽບທີ່ວາງໄວ້ ຈະຖືກປັບໃໝດັ່ງນີ້ :

- ລະເມີດຄັ້ງທຳອິດຈະຖືກປັບໃໝບໍ່ກາຍ $500.
- ລະເມີດຄັ້ງຕໍ່ໆໄປ ຈະຖືກປັບໃໝຢ່າງນ້ອຍ $ 1000 ຕໍ່ທຸກໆຄັ້ງທີ່ລະເມີດ.